

Det spanske Kongepars Afreise fra Madrid den 12te Februar 1873.

medens Gravklokkerne lyde. Men i alt dette Mørke og denne Rædsel, som næsten trætter ved sin Styrke og sin Ensformighed, hæver det dramatiske Genie sig ikke sjældent op, og Melodiens dramatiske Flugt minder mere end engang om den store Fortid, om den herlige konstneriske Begavelse, som fra Italien sendte sine Straaler ud i Verden.

C.

Det spanske Kongepars Afreise fra Madrid.

Da Kong Amadeo havde fattet den Beslutning, at nedlægge den spanske Kongekrone, som *vox populi* for lidt over to Aar siden, den 16de November 1870, havde opfordret ham til at sætte paa sit Hoved, og da Cortesforsamlingen — saaledes som den spanske Grundlov bestemmer det i sin Artikel 74, 7 — havde givet sit Samtykke til denne Abdication og samtidig udraabt Republikken, var det jo ikke mere end rimeligt, at Kongefamilien maatte ønske at forlade Landet saa hurtig som Omstændighederne vilde tillade det.

Om Aftenen den 11te Februar var der i den Anledning en lang Consultation mellem flere Læger, der vare blevne anmodede om at udtale sig om der vilde været Noget til Hinder for at Dronningen, af Heibredshensyn saa kort Tid efter hendes Nedkomst, kunde begive sig paa Reisen. De vare imidlertid Alle af den Mening, at Dronningens Tilstand var saa vidt tilfredsstillende, at Reisen ikke kunde medføre nogensomhelst Fare, naar man blot anvendte al den Forsigtighed, som maatte ansees ønskelig for at lette Reisens Besværigheder.

Næste Morgen tidlig Klokken sex forlod Kongen, Dronningen og deres Børn de kongelige Gemakker, ledsagede af Generalerne Tassara og Burgos, Greven af Rius, Señor Alvareda, Obersterne Don Segundo de la Portilla og Señor Almirante, samt Kongens Adjutanter Tejeiro og Villacampa og endnu adskillige Personer, som ikke svigtede Kongen under disse ulykkelige Forhold. Desforuden havde der indfundet sig en Deputation fra Cortes med det Hverv, at ledsage de Bortdragende til Landets Grændse.

Kort før Klokken sex var den stolte kongelige Garde ankommen til Slottet og havde opstillet sig *en haie* lige fra Kongens Dør, paa alle Trapperne og ned til de Vogne, der skulde kjøre Kongefamilien

til Jernbangaarden; det var sidste Gang, at disse Elitetropper fik Leilighed til at vise Kongefamilien deres Hengivenhed.

Dronningen blev i en Portechaise baaren ned ad Trapperne, og Kongen løftede hende da selv ind i Ekvipagen; begge Souverainerne vare fattede, men det var tydeligt at see, at de seneste Begivenheder havde gjort et stærkt Indtryk paa dem; navnlig vare de dybt rørte, da de toge Afsked med Soldaterne og med Tjenerpersonalet. Señor Alvareda trykkede Majestaternes Hænder til Farvel, og Kongen bad ham om at tage sig af den kongelige Families Tyende, idet han anviste ham rigelige Midler hertil.

Vognene med de kongelige Herskaber og deres Følge kjørte til Nordbangaarden, hvor et Extratog ventede dem; en Afdeling af *la guardia civil* steg som Æresvagt ind i en anden Classes Vogn, medens den kongelige Familie tog Plads i en første Classes Salonvogn, hvor der var anbragt en Song til Dronningen.

Den talrige Mængde, som havde indfundet sig saavel paa de Gader, Vognene skulde passere, som paa selve Bangaarden, hilste Kongen og Dronningen med Leveraab, men hist og her var der Grupper, som udbrøde i utidig Jubel over Republikken. Klokken halvsvv satte Toget sig i Bevægelse, og indtraf i Lissabon Klokken halvti den følgende Morgen.

Mosaik.

— Monsieur Bertholot er frygtelig skinsyg. Forleden modtager han en Billet uden Navn, med Meddelelse om, at Brevskriveren har Beviis i Hænde for hans Kones Utroskab, og at dette Beviis vil blive fremlagt, naar han møder paa et nærmere angivet Sted. Han iler derhen og seer sin Kones forhenværende Kammerpige med en Pakke Breve, der udleveres ham mod Erlæggelse af 500 Francs. Han kaster sig rasende i sin Vogn, og begynder strax Undersøgelsen. Rigtig! Det første Brev er fra et Mandfolk, som tolker sin brændende Kjærlighed i høie Toner, men der staaer kun et Fornavn under. Han læser videre og sluger Indholdet . . . paa engang opklares hans Aasyn — det er de Breve, han skrev til sin Kone i deres Friertage. I sin Glæde

tænker han ikke engang paa, at han er ført bag Lyset.

En af hans Tjenestpiger har luret sig lidt til om Sagen og anet Resten. Hun møder sin gamle Kammerat og udbryder: »Naa, Du har ordentlig forplumret Dig; de Breve, som Du solgte Herren . . .»

»Naa, hvad er der med dem?»

»Ih, de vare hans egne.»

»Ja, hvad saa? Det vidste jeg jo.»

— Skuespilleren Garrick mødte engang en Mand, som kaldte ham sin kjære Kammerat.

»Men jeg kjender Dem ikke,« sagde Garrick.

»Virkelig! Da have vi dog spillet mange Gange sammen.»

»Det kan jeg ikke huske; hvilken Rolle havde De da?»

»Det var mig, som var Hanen i Hamlet.»

— Paa et Bal stod en Cavaleer med Ryggen mod Kaminen og undertrykte en Gaben.

»De kjeder Dem nok,« sagde en anden Herre til ham. »Ja, og De?» — »Det gjør jeg ogsaa.»

— »Hvad om vi To gik vor Vei sammen?» — »Det kan jeg ikke, jeg er Herren i Huset.»

Verdens-Barometret

London	27	Februar	3 pCt. Consols	92 $\frac{1}{2}$.
Paris	26	—	3 - Rentes	56. 40
Wien	27	—	Øster. Statsbane	330.
Berlin	26	—	4 $\frac{1}{2}$ pCt. consol. Statslaan 100 $\frac{1}{2}$.	
Kjøbenhavn	28	—	4 - kgl. Obligat.	92 $\frac{1}{4}$

Veirforholdene paa Landbohøiskolen fra den 21. til den 27. Februar 1873 incl.

Dato.	Middelvarme (C. °)	Høieste Varme.	Laveste Varme.	Fugtighedsgrad Kl. 8 i pCt.	Luftryk.	Regnheide i Linier
21	0.89	5.4	÷1.6	—	28"	3.90
22	0.76	2.8	÷1.5	93.0	27"	8.02
23	÷0.47	1.5	÷1.2	—	27"	8.41
24	÷5.01	0.4	÷11.8	—	27"	9.67
25	÷1.64	2.4	÷11.8	—	28"	1.49
26	0.13	1.4	÷1.6	—	27"	6.99
27	3.19	4.8	1.2	97.0	27"	3.71

Anm. Middelvarmen er bestemt ved lagttagelser Kl. 7, 12 og 11, og Luftrykket som Middeltallet af lagttagelser Kl. 8, 10 og 2.